

Institute of National Remembrance

<https://ipn.gov.pl/en/news/9281,ARTICLE-by-Karol-Nawrocki-PhD-quotPoland-Im-in-lovequot.html>

06.05.2024, 14:33

14.02.2022

ARTICLE by Karol Nawrocki, Ph.D: "Poland, I'm in
love"

„Z miłości do Polski”

Dr Karol Nawrocki, prezes Instytutu Pamięci Narodowej

gen. Stefan Rowecki ps. „Grot”

gen. dyw. Tadeusz Komorowski ps. „Bór”

Gdyby ktoś mnie pytał o ważne daty z okresu 1939–1945, to uważam, że 14 lutego 1942 r. jest jedną z nich. Tego dnia Naczelný Wódz, gen. Władysław Sikorski, przekształcił Związek Walki Zbrojnej w Armię Krajową i mianował jej dowódcą gen. Stefana Roweckiego.

Nie była to tylko prosta zmiana nazwy, ale wydarzenie o dużym znaczeniu. Pokazano bowiem, że walkę z okupantem prowadzi nie tylko żołnierze Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, ale także żołnierze armii podziemnej walczącej na ziemi ojczystej. W ten sposób uhonorowano ich trud, poświęcenie i życie w stanie ciągłego zagrożenia śmiercią.

„[...] przysięgam być wiernym Ojczyźnie mej Rzeczypospolitej Polskiej, stać nieugięte na straży Jej honoru i o wyzwolenie Jej z niewoli walczyć ze wszystkich sił – aż do oflary życia mego.”

Fragment przysięgi, jaką składali żołnierze AK

Podziemna walka z Niemcami okupującymi ziemie polskie trwała już od 27 września 1939 r., kiedy powstała Służba Zwycięstwu Polski. Oprócz tego Polacy samorzutnie i bez inspiracji z zewnątrz tworzyli liczne organizacje konspiracyjne. W listopadzie 1939 r. SZP przekształciła się w ZWZ i rozpoczęła się akcja scalania innych organizacji podziemnych w jedną strukturę. Wytrwała praca rządu emigracyjnego doprowadziła do utworzenia jednej z największych podziemnych armii okupowanej Europy. Na początku 1942 r. liczyła ona już ok. 100 tys. zaprzysiężonych żołnierzy, a po rekrutacji, która miała miejsce latem 1944 r., rozrosła się do ok. 380 tys. członków.

Armia Krajowa przeprowadziła liczne akcje dywersyjne, a także zajmowała się wywiadem. Działania miały różnicowany charakter – od małego sabotażu po ataki na niemieckie posterunki czy wysadzanie pociągów z zapotrzebowaniem dla Wehrmachtu. W ramach działalności wywiadowczej udało się zdobyć m.in. największe tajemnice III Rzeszy – informacje o konstrukcji broni odwrótowej V-1 i V-2.

Powstanie AK wiąże się również z powstaniem najbardziej rozpoznawalnego symbolu polskiego podziemia – znaku kotwicy Polski Walczącej. Ten prosty, ale genialny w swej wymowie znak kojarzy dziś każdy Polak, pomimo iż upłynęło już 80 lat od jego upowszechnienia.

Żołnierze AK przygotowywali również powstanie powszechne w ramach akcji „Burza”, które miało pokazać nadciągającej Armii Czerwonej, że Polacy

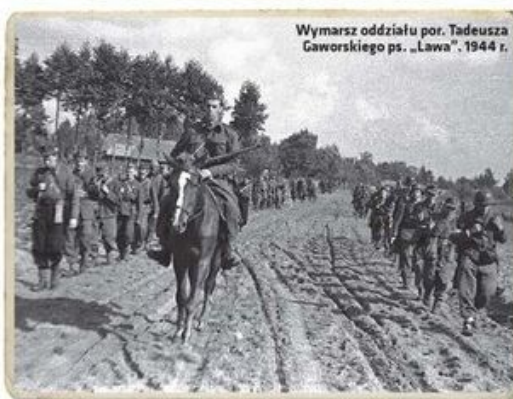

Przysięga 2. kompanii 7. batalionu 77. Pułku Piechoty AK (Okręg Nowogródka AK) w rejonie Nowogródka, 1944 r.

nie poddają się dominacji ZSRS. Wybuch Powstania Warszawskiego miał również ostatecznie wyzwolić stolicę Polski spod niemieckiej okupacji. Niestety, zakończyło się ono klęską. Danina krwi, jaką zapłacili żołnierze AK i ludność cywilna Warszawy, nie poszła jednak na marne. Świat dowiedział się o walce Polaków, a dla nas ten zryw powstańczy był inspiracją do dalszych zmagani o wolność.

Rozwiązanie AK w dniu 19 stycznia 1945 r. przez gen. Leopolda Okulickiego nie zakończyło epopei jej żołnierzy. Część z nich zaczęła tworzyć oddziały czynnie walczące z narzuconymi przez ZSRS władzami komunistycznymi. Wiele z nich zginęło lub stało się ofiarami prześladowań za samą przynależność do AK.

80 lat po utworzeniu Armii Krajowej możemy być wdzięczni jej żołnierzom za trud i poświęcenie. Około 100 tys. z nich poległo w walce, a 50 tys. innych było represjonowanych przez komunistów. Ich poświęcenie bez wątpienia przyczyniło się do istnienia wolnej Polski.

Wymarsz oddziału por. Tadeusza Gaworskiego ps. „Lawa”, 1944 r.

PARTNEREM MATERIAŁU JEST

KXXXXX, WA

If someone were to ask me about important dates between 1939 and 1945, I think 14 February 1942 would be one of them. On that day, Commander-in-Chief Gen. Władysław Sikorski transformed the Union of

Armed Struggle into the Home Army and appointed General Stefan Rowecki as its commander.

This was not just a simple name change but an event of much greater importance. It showed that not only the soldiers of the Polish Armed Forces in the West were fighting against the occupying forces but also the soldiers of the underground army fighting in their homeland. This is how their efforts, sacrifice and perseverance under the constant threat of death were honored.

*"(...) I pledge allegiance to my
Fatherland, the Republic of Poland. I
pledge to steadfastly guard Her honour,
and to fight for Her liberation with all my
strength, even to the extent of sacrificing
my own life."*

Fragment of the oath taken by Home
Army soldiers

The underground fight against the Germans occupying Polish territory began on 27 September 1939, when the Service for Poland's Victory [Służba Zwycięstwu Polski – SZP] was established. In addition, Poles spontaneously and without outside inspiration formed numerous underground organizations. In November 1939, the SZP was

transformed into the ZWZ, beginning the operation of merging other underground organizations into a single structure. The persistent work of the government-in-exile led to the creation of one of the largest underground armies in occupied Europe. At the beginning of 1942, it already numbered around 100,000 sworn soldiers, and after recruitment in the summer of 1944, it grew to around 380,000 members.

The Home Army carried out numerous subversive operations and also conducted intelligence operations. Its activities varied – from small-scale sabotage to attacks on German posts, or blowing up trains with supplies intended for the Wehrmacht. As part of the Home Army's intelligence activities, it managed to obtain, among others, the greatest secrets of the Third Reich – information about the construction of the V-1 and V-2 Vengeance Weapons.

The establishment of the Home Army is also associated with the creation of the most recognizable symbol of the Polish Underground State – the Fighting Poland anchor [Kotwica]. Even though 80 years have passed since it was first designed, this simple yet brilliant symbol is known by every Pole today.

Home Army soldiers were also responsible for preparing a general uprising as part of Operation Tempest, which was to show the approaching Red Army that Poles would never surrender to the USSR. The outbreak of the Warsaw Uprising was also supposed to finally liberate the Polish capital from German occupation. Unfortunately, it ended in disaster. However, the blood spilled by the Home Army

soldiers and the civilian population of Warsaw was not in vain. The world learned about the struggle of the Poles, and for us, this uprising was an inspiration to keep fighting for freedom.

The dissolution of the Home Army on 19 January 1945 by Gen. Leopold Okulicki did was not the end of the epic story of its soldiers. Some of them began to form troops that actively fought against the communist authorities installed by the USSR. Many of them died or became victims of persecution just for belonging to the Home Army.

80 years after the formation of the Home Army, we should be grateful to its soldiers for their efforts and dedication. About 100,000 of them died in combat and 50,000 more suffered under the oppression of the communist regime. Their sacrifice undoubtedly contributed to the existence of a free Poland.

Opcje strony

- [Print this page](#)
- [Generate PDF of this page](#)
- [Notify about this page](#)

• Share this article

[Share on Facebook](#)

[Share on Twitter](#)